

MILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasleht

märts 2001, nr. 13

Spordisaal sai nurgakivi

14. veebruaril, valentinipäeval, lõi koolipererele sõbraliku õhkonna Treffneri gümnaasiumi valmiva võimla nurgakivi panek.

Oma tervitussõnades tõrjus Tartu linnapea Andrus Ansip väiteid, nagu saaks kool riigilt ja linnalt liiga palju toetust: "Treffner saab rohkem sellepärast, et ta on parem. Ega teised koolid sellepärast vähem saa."

Nurgakivisse asetatud silinder sisaldas kooli käimasoleva aasta töökorraldust, õpetajate nimekirja, 14. veebruari ajalehti Postimees ja Eesti Päevaleht, kooli ajaloo põhiaastarve (1883-2001), spordirekordide erinevatel aladel ning sõbrapäeva südamekest.

Nelja ehitusaastaga on planeeritud Treffneri kooli renoveerimiseks 80 miljonit krooni, tänvu annab linn hoone ehituseks 17,9 miljonit krooni

Selles lehes

Töö ja raha
koolilaste elus
lk.4-5

Intervjuud:
õpetaja Egle Mailaane
ja õpilase Raivoga
lk.6,7

Probleemid koolielus -
kohanemiskused ja
tunnis lobisemine
lk.8,9

Põnevat koolielus -
kihlumine
lk.10

Kultuurileheküljed:
pisut muusika- ja
natuke kunstijuttu ka
lk.12,13

Õpilased räägivad oma suhtest rahaga

Nagu enamik inimesi, nii on ka treffneristid arvamusel, et raha võiks rohkem olla. Olemasolevad summad kuluvad põhiliselt igapäevaste vajaduste rahuldamiseks. Seda, et kuu lõpus veel piisavalt raha üle on, ei juhtu just tihti.

Osa klasse sai kirjanduse tunnis mõtiskleda teemal "Mina ja raha". Selle tulemuseks oli mitmed kirjatööd, millest "Müilang" omakorda mõningad motted välja toob.

jätukub lk. 4

Raha – eesmärk või abinõu ja kuidas seda saada?

Raha on alati vähe – sellega nõustuvad paljud. Eks see ole individuaalne, kui vähe on vähe ning mille jaoks seda puudu jääb – söögi, kasseti, arvuti jaoks? Mida aga raha õpilase jaoks tähendab? Algklassidest mäletan üht tüdrukut, kes sõna otseses mõttes ostis endale sõpru. Rahast tal muidugi puudust ei tulnud. Kui taskuraha otsa sai, näppas vanemate tagant ning jälle oli krabisevat küllaga. Sõbrad aga kaua vastu ei pidanud, sest võlts jääb võltsiks.

Teine neiu nägi suvi otsa vaeva ja rügas tööd, et Kreekasse sõita. Raha sai küll kõik otsa, aga see oli väärt lõpp – eesmärk sai täidetud.

Paljudel meist ei ole võimalust ise raha teenida ja vanemate tagant näppamine ei tule kõne allagi. Seega tuleb ikka ausalt mamma-papa käest taskuraha paluda. See tekitab pahatühti süümepiinu. Miks? Ei tea. Ehk mõte, et vanemate raskelt teenitud raha on tobe saiakestele kulutada.

Kui väga tahta, saab kõike. Ka raha – tuleb silmad-kõrvid lahti hoida, siis võib ka tööle saada. Enda teenitud raha maksab kõige rohkem.

Mida süüa, kui on vaid 10 krooni?

Ester (10e):

“Ma otsin kuskilt 50 senti ja ostan Kalevi šokolaadi. Lõpuks läheks kellegi juurde sööma.”

Leila (11d):

“Tavaliselt ostan midagi suuremat, näiteks tatart juba ette. Ostaks nuudlisuppi. Vahel ei osta midagi, lähen õe juurde sööma.”

Kristo (11b):

“Mis ma ostan...kilo kartuleid ja pool leiba. Ei, kartul on kodus olemas...pool saia, sest kodus on moosi, teed on ka kodus.”

Marju (11e):

“Leiba, sest rohkem ei saa midagi.”

õpetaja Age Salo:

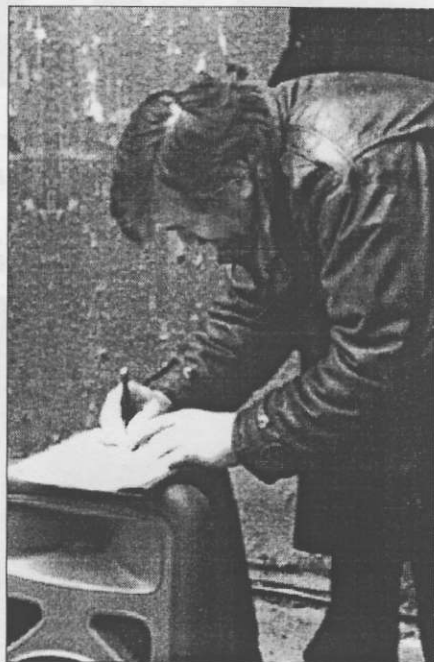
“Tõenäoliselt mingit salatit. Selle raha eest saaks ka kapsast või mõnda muud rohtu.”

Liisi (12d):

“Kohukesi, sest need on head. 10 krooni eest saab kaks, sellest saab kõhu täis.”

Mirjam Veermäe

Sõbrapäevane sündmus HTG õuenurgas...

... sisaldas muu hulgas direktor Helmer Jõgi allkirjastamist ehitusdokumentidele, mis hetk hiljem...

... hõbedasse urni pandi ning HTGlaste, linnapea ja ehitusmeeste poolt vundamenti kinni tsementeeriti.

Toimetuse: Hanne-Stella Säre, Lennart Peep, Kaidi Mensikova, Maris Puide, Kadri Kroon, Sander Haugas, Erki Hõbe, Tea Narusberg, Sigrid Pisukov, Kristel Uiboaed

Peatoimetaja: Mirjam Veermäe

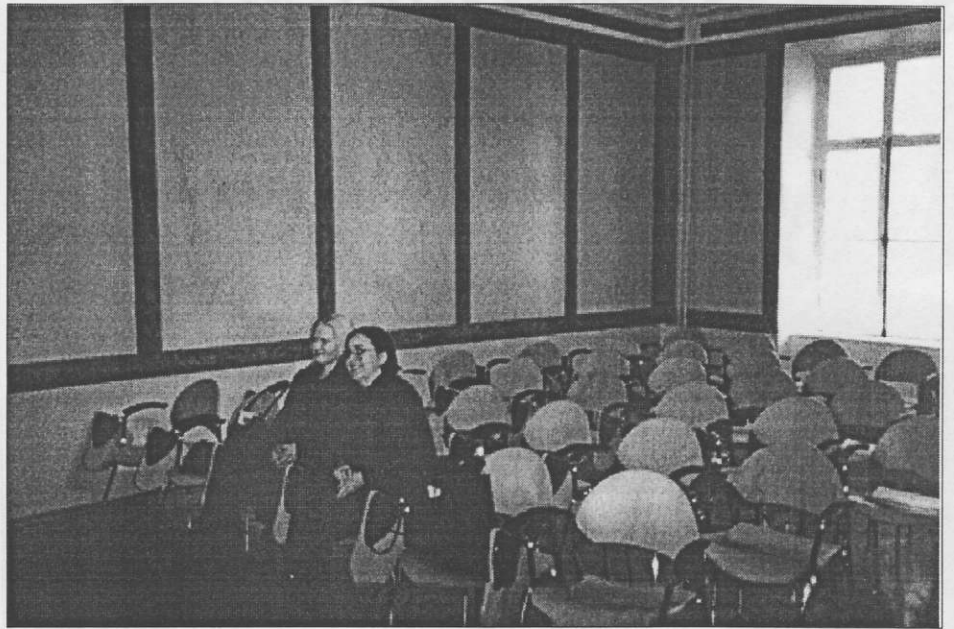
Küljendaja: Käty Kask

Juhendaja: Age Salo

MILANG

Politoloogia jätab õpilased külmaks

“Jätkub 12. klassidele mõeldud loengusari “Noor Isamaa”. 1. märtsil on kõik abiturientid oodatud aulasse kuulama loengut “Politoloogia õppimise võimalused TÜ-s”.”

Nii teatas meile 26. veebruari infoleht. Ei tea, kas õpilaste kasin osavõtt oli tingitud huvi- või mõnest muust puudusest, aga loeng ometigi toimus... sedapuhku küll ainult kahele inimesele...

10 minutit ees või taga – erilist vahet ju pole?

Treffneris on koolipäeval uus rütm – endine kella kaheksane koolipäeva algus lükati kümme minutit varasemaks.

“Sel aastal algavad tunnid 10 minutit varem!”, juhhuuuuu!, kostub üle klassi. Aga mis mõtet sellel kõigel on? 10 minutit varem või hiljem, ega see ei tähenda, et kohe kauem magada saaks. Hea on muidugi see, et need, kes bussist maha jäävad, saavad võimaluse süiski õigel ajal kooli jõuda.

Läksin asja uurima õppealajuhataja Aime Punga käest. Sain teada, et sügisel oli olnud küsitlus, mille tulemusena selgus, et õpilastele ei meeldigi need nii(iii) pikad vahetunnid. Esialgu oli plaanis koolipäev kell 15.00 lõpetada, aga probleem oleks

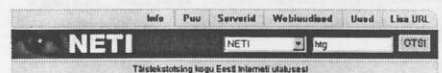
olnud sööklaaegadega, mille muutmisega oleks suuri sekeldusi kaasnenud.

On juba ajast aega olnud traditsiooniks, et vahetundide pikkuseks on 10 minutit ja meil olid nad pikemad ainult selle tõttu, et käidi poolteist aastat Toomemäele ja tagasi. Millegipärast on enamik õpilasi muutuse üle väga õnnelikud. Küsimusele, mida nad uuest vahetundide süsteemist arvavad, oli vastuseid ikkagi üks: enamus on hüglama rahul ja õnnelikud. Loodeti ka, et ehk lõpeb koolipäev varem, aga liiga palju head korraga ka ei saa!

Seda, kas vahetunnid ka sellise pikkusega jäävad, ei tea mitte keegi ette öelda...

Kaidi Menšikova

Neti ei leia HTG-d

NETI: WWW Otsing "htg"
 Vihjje: võib-olla on ebaks sõnad 12e, 10d, sikkut, aulasse, treffner, 12d
 Vastavuse: hlg 647
 Väljastat: 647

1. Tartu HTG - 1993 a. loomne a. kline
 NETI: HAARDUS JA KULTUUR: Haridus/Ühiskondlikud/Õpperahmad (täiend)
 URL: <http://htg99.ccy.ee/>, 20.06.99
2. Tartu Kolme Keeli Liit (TKL) HTG, MHG, MPG
 NETI: HAARDUS JA KULTUUR: Haridus/Ühiskondlikud
 Tartu Kolme Keeli Liit (TKL) HTG, MHG, MPG
 NETI: ROKK JA ÜHISKOND: Vihhitud/Ühiskondlikud/Noortegrupid/Noortegrupid
 URL: http://www.ES.ee/inf/04.02.01_1005.p
3. Tartu HTG - 1993
 NETI: HAARDUS JA KULTUUR: Haridus/Ühiskondlikud/Õpperahmad (täiend)

Üllatav on tõsiasi, et sisestades Eesti populaarseimasse otsingusüsteemi Neti otsimissõnaks 'HTG', pole meie kooli kodulehekülge isegi esimese viie vastuse seas. Teine tähelepanu vääriv fakt on ka see, et vihjesõnadeks pakub otsingumootor '12e', '10d', 'sikkut', 'aulasse', 'treffner' ning '12d'.

NETI: WWW Otsing "htg"
 Vihjje: võib-olla on ebaks sõnad 12e, 10d, sikkut, aulasse, treffner, 12d
 Vastavuse: hlg 647
 Väljastat: 647

Milang

Teie kodulehekülj valmib Siim Sikkuti juhtimisel

OÜ Meinegen koosneb sajaprotsendiliselt noortest treffneristidest

Noormehed meie kooli 12 b klassist tegelevad kodulehekülgede loomisega ja kõigega, mis sinna juurde kuulub. Seda ei tehta aga mitte hobi korras. Asjaga tegeletakse tunduvalt tõsisemalt. Firma nimi on OÜ Meinegen.

Idee tuli poistel eelmise aasta mais. Sellele järgnes ka võimalus. Ranol (müügijuht) ja Mairo Kasevälja (programmeerija) isal Andres Kaseväljal oli üks firma "üle" ja see anti poistele, et nemadki saaksid omal nahal vastutust tunda. Siiski kuulub firma sajaprotsendiliselt Andres Kaseväljale. Poistel on hääleõigus. Siiani on tegeldud asja käimalükkamisega.

Firma pakub veebilehtede valmistamise teenust alates ideest kuni lõpplahenduseni. Kui klient soovib, siis tegeletakse ka lehekülje edasise hooldamisega – pannakse üles uut informatsiooni jne.

Otsesid tööpakkumisi on vähe, sest sellel alal peab ise ennast soovitama. Otsitakse firmasid, kes kasutavad enda reklaamimiseks ainult trükiväljaandeid ja kellel puudub kodulehekülj.

Programmeerijatele (M. Kaseväli, H. Lehemets) ja projektijuhile (A. Agan) on siiani meeldinud kõige rohkem tehtud töödest HTG kodulehekülj.

Kuna tegemist on tükitööga, siis kindel kuupalk neil puudub. Sissetulekud on jaotatud protsentuaalselt kõikide tegijate vahel.

Poiste enda sõnul firma koolitööd ei sega. Põhjuseks see, et koolivälisest aega ei sisustataks niikuinii koolitööga. Teiseks põhjuseks on nende töö paindlikkus – teed kunas tahad. Siim Sikkut: "Meie (S. Sikkut ja R. Kaseväli – toim.) peame pidevalt töövalmis olema, programmeerijad teevad vabast ajast." Samuti nendivad nad, et see on kogemus, mida koolist ei saa.

Poisid püüdleval hoolega edasi. "Kõige olulisem on arenemine ja arendamine, eriti enese, aga ka firma mõttes," ütleb Sikkut. Nad usuvad endasse ja oma eesmärkidesse, "Potentsiaali on hetkel kõvasti, tähtis on see ära rakendada."

Mirjam Veermäe

Mida arvavad treffneristid rahast?

Treffnerist teab, et raha on...

- alati maailmas olemas, alati vähe.
- nagu sarviline saatan, kes kummitab mind iga nurga peal või nagu tiivuline ingel, kes tõmbab mind välja mudamülgastest.
- minu õnn, minu elu, minu hukatus.
- võim.
- hädavajalik.

kui raha on, kulub see...

- üüri ja toidu jaoks.
- sportimiseks, hobide peale.
- tüdrukutega väljaskäimiseks.
- vahel liialt kiiresti.
- nii palju, kui vanemad annavad.

Treffneristi maailm on üsna proosaline, paistab, et raha kogumisega sukasäärde ei tegele keegi. Huvitaval kombel ei paista ka kultuurihuvi: ei sõnagi raamatute ostust või teatriskäikudest.

Raha saadakse põhiliselt vanematelt, aga see omakorda tekitab vahetevahel kummalisi südametunnistuspiinu. Muinasjuttu tasuta haridusest ei usu enam keegi. Paljud on ära märkinud, et neile meeldiks ise raha teenida. Paraku on võimalused piiratud, sest pole aega või on aastaid veel vähe. Tööküüruode uksi õpilased veel ei kuluta.

- Lapsed on kallis lõbu.
- Mulle meeldib oma teenitud raha, mitte vanemate käest saadud.
- Vanematest hakkab kahju, kes lahkelt annavad.
- Vanematelt raha võtta ei meeldi. Saan kuus teatud summa, kui ära raiskan, on oma süü.
- Käiks tööl, kui leiaks ajaliselt sobiva töö.

Tundub siiski, et raha pole treffneristidele kõige-kõige tähtsam. Õnneks?

Muidugi tahaks, et oleks rohkem raha, aga üks kuidagi saa ikka hakkama. Perekond ja sõbrad on rahast tähtsamad.

Karin Kiisk

Noortele pakutakse tööotsingul abi

Tartus on juba peaaegu terve aasta tegutsenud Lõuna-Eesti Töøbörs-Infokeskus. Nad aitavad noortel leida nii hooaja- kui ka pikaajalisi töid. Samuti tegelevad nad juriidilise nõustamisega ja annavad noortele muud vajalikku informatsiooni.

Programmi algatas Tartu Noorte Naiste ja Noorte Meeste Kristlik Ühing koostöös omavalitsuste, fondide ja mitmete neid toetanud ettevõtetega. Rahapuuduse tõttu on ettevõtmist vähe reklaamitud ja seetõttu ka ei teata sellest eriti midagi. Siiski laekub töösoovi avaldusi sageli.

Kõik oleneb ka aastaajast ja sellest, kuidas noortel aega on. Nõ hooajal tuleb ka 60 avaldust päevas, vaiksamal ajal püürdub see arv neljaga.

Tööotsija peab olema vähemalt 13 aastat vana, sest alla selle vanuse keelab EV Tööseadus töölevormistamist. Noored, kelle vanus ületab 26 eluaastat, nad samuti enam ei teeninda.

Levinumad on tööotsad suvel, mil

Vallikraavi tänaval asuv Lõuna-Eesti Töøbörs-Infokeskus ootab kõiki 13 - 26 aastaseid nii hooaja- kui ka pikaajalist tööd otsivaid noori.

välikohvikud vajavad ettekandjaid või mõni ettevõtte laialijagajat.

Keskus on avatud kell 14-18 tööpäeviti, kuid muul ajal on võimalik kasutada nende kodulehekülge, iga probleemiga ei pea ise kohale minema.

Mirjam Veermäe

<http://www.hot.ee/nti>
Nortruf@one.ee

tel 051 040393, 056 476473

Vallikraavi 19, Tartu 51003

Õppimine auasi, töötamine häbiasi?

Ei olnud Miilangul lihtne leida õpilast, kes tööl käib ja kooligi jõuab. Kuigi arvanded räägivad, et töökäijaid on treffneristide seas umbes 13%, oli selle protsendi hulka kuulujate väljaselgitamine komplitseeritud. Vastama soostuti ka üksnes varjunime all.

1. Kas vanematelt raha küsimine valmistab Sulle süümepiinu?

Karmen: Mõnikord – siis kui olen hiljuti juba raha saanud.

Peeter: Mitte süümepiina, aga see on lihtsalt ebameeldiv

2. Kas töötamine segab õppimist?

Ei sega, sest sellel ajal, kui praegu töötan, vaataksin arvatavasti kodus telekat.

Ei sega, need asjad tuleb hoida lahus. See on ju loomulik, et kooli õpid ja tööl teed tööd.

3. Kui tuleks valida, kas õppimine või töö, kumba sa siis valiks?

Õppimise valiks, sest praegune töö ei too helget tulevikku.

Keegi pole saanud rikkaks õppides ja targaks töötades. Ei oska eelistust teha.

4. Kas Su töö on Sulle midagi õpetanud?

Vastutust. Planeerimisoskust. Töötamine polegi nii hull, kui suured inimesed räägivad.

Jah, eriti neid asju, mida koolis ei õpita. Näiteks et sõbrad on sõbrad ja äri on äri ja sõbrad kõhtu ei täida.

5. Mida ütleksid oma koolikaaslastele, kes tahaks tööl käia?

Aga palun, lisaraha pole ju paha, aga üle ei maksa ka pingutada.

Lasku käia. Kui ka töö haiseb, siis raha, mis pärast kätte saad, ei haise.

"Quod nomen est tibi?"* - küsimus, mis seostub kohe õpetaja Egle Mailaanega

Egle lauluoskust ei ole vaja minna kuulama laulupeole - oma kauni häälega ladina keele tunnis "Gaudeamus" lauldes võib õpetaja Mailaan kõik kuulama. Pole siis ime, et keegi kaasa ei laula.

on. Põhimõtteliselt kuulan kõike.

Kui tähtis on viisakus õpilase-õpetaja suhtes?

Kindlasti mina ei saa õpilaste peale ülevalt alla vaadata. Nad on samasugused inimesed ja ega meil vanusevahe ka eriti suur ei ole. Ma ei tohi ka ära unustada, et mõned aastad tagasi alles koolipingis olin.

Olete te Tartust pärit?

Ma ei ole Tartust. Ma olen Võrumaalt, täpsemalt Võru lähedalt Väimelast.

Kuidas te Treffnerisse õpetajaks sattusite?

Eelmine ladina keele õpetaja, kes teil siin oli, Ave Paesalu, temaga me laulsime koos kooris ja kuna tema mingil põhjusel ei saanud enam tunde anda, siis ta soovitas mind.

Kas te kavatsete ka tulevikus õpetajana jätkata?

Mul on raske sellele vastata. Kogemusi on nii vähe veel. Eks see paista.

Te ütlesite, et laulsite kooris?

Viis aastat laulsin TÜ Akadeemilises Naiskooris. Praegu olen ma reservis.

Millega tegelete koolist vabal ajal?

Varem põhimõtteliselt käisingi laulmas. See võttis tohutult palju aega ära. Ei olnud niimoodi, et kui tahad siis lähed. Pidad kogu aeg kohal käima.

Milline on jäänud mulje treffneristidest?

Ei, hästi vahva on tegelikult. Vahepeal ei käi minul jõud lihtsalt üle. Õpilaste kohta pole midagi halba öelda. Ma ei mõtlegi, et kõik peaksid tunnis kogu aeg kui kukununnud istuma. Loomulikult üks on clavam kui teine.

Kas ladina keele oskus on vajalik osa inimese haridusest?

Minu arust on kindlasti vajalik. Õpilane võib küll mõelda, et seda ei räägita, aga kui vaadata näiteks võõrsõnu... kui sa tead ladinakeelset algsõna, siis on hulga lihtsam vastavat eestikeelset sõna tuletada. Kindlasti on lihtsam romaani keeli õppida kui ladina keele grammatika alused selgeks saad. Ega me tundides ei olegi neid sententse niipalju läbi võtnud kui just grammatikat. Sententsidest on neid raamatuid küll välja antud, aga ladina keele grammatikat nagu tavaliselt ise ei õpi.

On teil oma lemmiksentents?

Lemmikut küll ei ole, aga see on ilus, mis teil siin kooli seina peal on "Vitae, non scholae discimus."

Kelleks te lapsena saada tahtsite?

Ma mäletan, et kunagi algklassides pidime kirjutama kirjandi, et kelleks ma tahan saada. Seal ma olin kirjutanud, et: "Tahan kunstnikuks saada. Ükskord hakkasin kassi joonistama, ei tulnud välja. Proovisin ja proovisin, lõpuks tuli välja." Ei väiksena ma olin üldse selline, et kui kellelegi midagi selgitasin ja too aru ei saanud, siis ma ütlesin, et "Ma joonistan, ma joonistan."

Olete te kunstikoolis õppinud?

Kunstikoolis ma ei käinud, aga muusikakoolis käisin küll. Õppisin seitse aastat klaverit.

Milline muusika teile meeldib?

Konkreetselt lemmikut küll ei ole. Selline

Kas saab jagada õpilasi "headeks" ja "halbadeks"?

Hinnete põhjal kindlasti saab, aga samas väljas pool õppimist võib see "halb" õpilane hulga parem inimene olla kui see oivik.

Meeldib teile reisida?

Jaa. Naiskoori kahe esimese aasta jooksul juhtuski nii, et kolm välisreisi oli. Põhiliselt olengi kooriga reisinud. Taanis, Austrias, Irimaal, Kreekas...

Kui tähtsad on teile sõbrad?

Kindlasti on tähtsad, aga ma olen selline inimene, kes kergesti uusi sõpru ei leia. Samas need paar vana ja head sõpra... neid võib tõesti usaldada.

On teil kodus mõni lemmikloom?

Meil oli tükk aega kilpkonn. Endine klassijuhataja tõi ta mägimatikalt ühele teisele inimesele, aga neil olid väikesed lapsed ja nad kartsid, et ta sõtkutakse ära. Nii ma siis võtsin ta endale. Praegu on meil vanematekodus hamster. Alguses tegelikult mulle hamstrid ei meeldinud, aga nüüd kui endal on, on täitsa armas. Muidu mulle üldiselt närilised ei meeldi.

Mis hamstri nimi on?

Tal ei olegi nime. Me kutsume teda Rotiks, kuigi ta on hamster.

Karin Kiisk

Miilangu esimene intervjuu Treffneri loodusklassi õpilasega - Raivoga

Suundume Raivoga Illegaardi. Istume maha ja tellime teed. Kunagi pole tehtud veel intervjuud õpilasega c klassist. Raivo on esimene! Eks siis tulebki kohe loodusklassi eripäradest juttu teha. "Miks siis just loodusklass?" "Õpetaja pakkus mulle seda kohta!" ütleb ta ja hakkab naerma. "Mitte päris nii, ma tegin katsed reaalklassi muidu, aga nähtavasti kõlbasiid c klassi jaoks paremini. Aga ise olen väga rahul! Tore klass on ja ma saan... lihtsalt meeldib." Ta rüütab teed ja ootab järgmist küsimust. See ka tuleb: "Kuidas teie klass erineb reaal- ja humanitaarharust?" Raivo jääb mõtlikuks. Peale pisikest pausi vastab ta rahulikult: "Inimestele meeldib looduses olla... kuid mitte väga. Tean, meil on klassijuhataja Zobel, sellepärast erinebki!" Ja tuligi päevavalgele loodusklassi saladus.

Muudame teemat. "Sa elad vanematest eraldi, kas see on sind muutnud?" Vastus tuleb kiiresti. "Õega, ma elan koos oma õega. Iseseisev olen. **Teen ise süüa.** Aga see, et ma olen omaette, seega pean mõtlema ka tõsisematele asjadele. Pean ise rohkem planeerima oma võimalusi. Kas minna välja, trenni.

See muidugi ka, et ma saan ise teha, mida tahan. Et teised ei saaks, aga mul ei ole sellist kontrolli." Tundub, et poiss on ise sellega väga rahul. "Kas sa ka kuritarvitad seda?" "Ma ei nimetaks seda kuritarvitamiseks... see on mu enda elu. Vanematest eraldi elamine muudab suhtumist. Elu tuleb elada, mitte teleka ees istuda... kuigi teen seda tihti," leiab ta. Keegi meist ei ole täiuslik. Kuigi võib Raivot ka mujalt leida, näiteks siit, kus me pragu istume. "Sa istud tihti Illegaardis, miks?" "Viimasel ajal on see muutunud mu lemmikkohaks. Muusika on siin Tartus kõige normaalsem." Ja jõudsimegi teema juurde, millest alati räägitakse. Muusika. "Oled sa siis jazzist huvitatud?" Ta kehitab õlgu: "See ei ole mu lemmik, aga mulle meeldib jazz küll. Meeldib ka trip-hop. Näiteks Portishead, ka Massive Attack. Siis meeldib ka Indimuusika (Radiohead, Placebo, Muse). Eks see

muusika mängib elus ju suurt rolli. Kuulan vastavalt meeleolule. Kui olen kurb, siis kuulan Radiohead'ilt näiteks Creepi või Music Exit või Portisheadi Undenied, Humming." Tundub, et talle meeldib muusikast rääkida. Rüüpame vahepeal kuuma karamelliteed ja vestleme edasi. "Need on muidugi vähesed ansamblid, mis mulle meeldivad. Inimeste muusikamaitse on väga lai. Mõnedelt esitajatelt meeldivad ainult paar lugu." "Jääb mulje, et sulle meeldivad kõik bändid?!" segan ta jutule vahele. Kiire pearaputus: "Ei meeldi. Kõige hullemad on Scooter ja... mis ta nimi oligi... vist Buffendrof ja ka paljud ülejäänud..."

muusikasaastajad ühesõnaga," vastab ta ja teeb mulle selgeks, et kõik, mida toodetakse, kuulata ei sünni. "Kas see su õppimist ei ole mõjutanud, see vaba elu?" küsin, sest on inimesi, kes vabadusse sattudes unustavad peamise, miks kodust ära saadi. "Tjah, päris tõsi on see, et ma ei õpigi. Noh, enne tööd loen ikka materjali läbi. Ma võtan tunnist osa, siis polegi vaja kodus õppida. Muidugi Tartus olles on hea üksi õppida. Kui ma Jõgevale lähen, siis ei võta ma kunagi kooliasju kaasa, lihtsalt puhkan, sest ma tean, et ma seal õppida ei saa. **Tartus elan tõsisemat elu,**" räägib ta nii muuseas välja oma elukoha. "Tunnis kuulan, jah. Eriti kirjanduses, seal kuulan õpetaja tarka juttu." "Kas sa pead ennast siis andekaks?" paneb mind imestama tema vaba suhtumine õppimisse. Ja koolis saab ta ju hästi hakkama! "Ei usu... ma arvan, et ma pole ainuke, kes nii talitab.

Sellest ei räägita, see lihtsalt on nii. Hinded on kolmest viiteni. Kui oleks neljast viiteni, siis ma oleks andekas." kõlab tagasihoidlik vastus. Jätame koolijutu ja räägime kolmandast tähtsast teemast meie elus: sõbrad. "Milline on sinu jaoks tore inimene?" Mõtleb, mõtleb... ja vastab: "**Sõber on tore inimene.** On veel eriti toredaid inimesi – õpetajad!" Ja ta naerab. Naerab südamest. "Tegelikult sellised... vahet pole. Muusika maitse pole oluline, peab oskama rääkida, mitte kogu aeg vait olema. Muidugi mõni võiks küll vahel suu kinni hoida, mõistus võiks ka peas olla..." arutab ta kõva häälega. Kuulan huviga ja jään mõtlema, kas mina nendesse raamidesse mahun. Võimalik. "Toredad inimesed ajavad paha tuju minema." Lõpetab ta oma kirjelduse toredast inimesest.

"Kas sul on siis tihti paha tuju?" "Ei. Pühapäeval oli. Ma ei tea, miks, siis tulin Illegaardi. Üldiselt on mul hea tuju, aga see nädal on halb. Tervis pole kõige paremini korras... südamearsti juures käimine," muutub jutt väga tõsiseks. Mina olen vait ja rüüpan teed. Raivo muutus korraga tõsiseks. "Tegelikult on kõik okei, aga teadmine, kui seal aparaadi all istud, et võib midagi viga olla..." lõpetab ta ja ma hingan kergendatult.

"Kuidas sul loomadega suhe ka on?" Ikkagi ju looduslapsega tegemist. "Mul on kodus hulk kasse... no umbes viis ja kaks koera ka. Üks on hunt ja teine rotweiler. Ükskord võtsin rästikul sabast kinni. Käisime vennaga maasikal ja vend ütles, et näe nastik, võta sabast. Aga rästik oli hoopis! Kalal meeldib käia, aga rohkem ikka looduse pärast. **Püütud kalad viskan vette tagasi,**" ilmnevad vist tõelised põhjused, miks seda noormeest loodusklassi kutsuti.

Tee otsas, jutt otsas, pakime oma asjad kokku ja lahkume. Raivol ei ole enam halb tuju ja meile jäävad kõrvu kumisema kuulnud jazz'i lood.

Kas kolm aastat on piisav aeg Treffneri-eluga harjumiseks?

Miks osa treffneriste püsib samal tasemel, kui kolm aastat tagasi rebasena alustades, osadel on hinded paremaks läinud, osadel aga langenud?

Treffnerisse tulles oleme me kõik tublid: hinded korras ja ega käitumise ning puudumiste kohaltki midagi santi öelda anna. Ei võta aga üldsegi kaua aega, kui oma tulemusi hinnates kuulduv nurinat ja keegi pole meiega rahul: ei me ise, õpetajad ega ka vanemad. Ühed läbivad kadalipu võiduka lõpuni, jäädes samale tasemele, mõned isegi parandavad tulemusi, mõndadel aga hinded langevad.

Miks tullakse Treffnerisse? Ikka selleks, et koolil on hea nimi ja sissesaaamisprotsent ülikoolidesse suhteliselt kõrge. "Haridus maksab tänapäeval, "oleme me harjunud ütleva. Selle tõelist hinda ei oska ükski kõrvaltvaataja tõeliselt hinnata: eliitkoolid võtavad viimase nii õpilastelt kui õpetajatelt. Samas pakub ta vastu palju rohkemat kui koolid, kus me varem õppisime. Miks muidu vahetasime kooli?

Treffnerit võetakse kui proülkooli ja selleks meil ka tsükkelõpe: aastas on viis perioodi. Periood koosneb seitsmest nädalast, millest kuus nädalat on tundide ja viimane nädal arvestuste jaoks. Ebaõnnestunud arvestuste tulemusi saab parandada järelarvestustel. "Õpiprotsessi hindamine annab õpilasele tagasisideme

õppimise edukusest" – nii seisab kirjas haridusministeeriumi seadustikus "Õpilase õigused". Arvestustele lisaks on kontrolltööd, mida arvestusega lõppevas aines on kursuse jooksul lubatud teha kaks, jooksvas aines kolm kursuse jooksul. Üle ühe kontrolltöö päevas ja üle kolme nädalas on keelatud teha. HTG õppeedukuse juhendis on veel kirjas, et tunnikontrollide arv ei ole piiratud, neid võib korraldada ette hoiatamata ning nad hõlmavad maksimaalselt kahe ainetunni materjali ja ei kesta kauem kui 20 minutit; kodulugemine toimub kaks korda aastas tunnivälisel ajal; referaadi ja uurimustöö aja ja tingimused teatab õpetaja perioodi alguses; kodukirjandi teemad teatab õpetaja kaks nädalat ette.

Teatmik "Õpilase õigused" on kirjas nii: "Õpilaste nädalakoormus õppetundides määratakse kooli õppekavaga. Suurim lubatud koormus on 10.- 12.klassil 35 tundi nädalas". Paraku tuleb nentida, et HTG- s on mõnes perioodis koormus suurem: 40 tundi nädalas. Koormust suurendab kindlasti seegi, et enamik tunde on 90 minutit pikad ja ilma vahetunnita. Pikki tunde teeksid lõbusamaks mõttepausid-õpetaja Jürgenstein annab selle 1,5h jooksul mõne kolmeminutilise mõttepausi, et teemat enda jaoks läbi mõelda. On ju inimese normaalne teadmiste vastuvõtuaeg 40 minutit.

Pikad päevad, pikad tunnid- õpilane

väsib. Väsib nii vaimselt kui ka füüsiliselt. Koju jõudes tekivad mõtted a la tahaks magada. Päevane magamine röövib mõne tunni ööst, sellest tingiuna läheb õpilane hiljem magama ja hommikul on raske üles tõusta. Kontrolltöödeks õppimine poole hommikuni meelstab magama veel esimeste tundidegi aegu. Nii juhtubki, et esimeste tundide ajal on "loomulik kadu" klassis suur. Siit tulenevad hommikused põhjuseta puudumised. Lisaks põhjustab öine õppimine pingepeavalusid.

HTG on teeninduspiirkonnata kool: koolis õpib 484 õpilast, kelledest 242 on väljastpoolt Tartut. Eemalolek oma perekonnast tekitab kindlasti stressi: puudub lähedaste inimeste toetav pilk, poes käies tuleb arvestada, et lisaks kommile saaks ostukorvi ka hambapasta ja nõudepesuvahend, kuigi raha annavad vanemad, tuleb üür ja arved ise maksta (HTG- s on ka õpilasi, kes käivad tööl), lisaks veel majapidamistöed, mis päriselus on pereliikmete vahel ära jaotatud.

Tegelikult on nii, et virise palju tahad koolikoormuse üle, aga kooli nimekirjas on iga õpilane vabatahtlikult. Ise oleme süü kooli tulnud, ju süis ka tuleb leppida tingimustega. Kindel see, et igauks annab oma parima. Kerge ei ole süin kellelgi: ei direktioonil, õpetajatel ega õpilastel.

Maris Puide

Kommentaariid teema juurde:

Aime Punga, õppealajuhataja:

"Ma ei ütleks, et hinded langevad. See on täiesti individuaalne. Väga palju on ka vastupidiseid näited. Küll aga saab märgata sellist tendentsi, et kui õpilased tulevad 10.klassi, süis esimesed kaks perioodi on sellised, mida me väga tõsiselt ei saa võtta, ja süis stabiliseeruvad hinded enamusel ära. Aga muidugi on ka neid, kellel hinded kukuvad ära 11.klassis ja süis 12.klassis tõusevad. Üldiselt ma ei saa öelda, et meil 12.klassis hinded langevad."

Kaia Raig, kooli psühholoog:

"Usun, et enamik noortest on valinud Treffneri kooli selleks, et anda endast parim ja saada parim. Õppimine on seotud alati psüühilise pingega, kuna aga pingetaluvus on inimeseti erinev, süis tundubki osadele koolis raske, teised tunnevad end aga nagu kala vees. Omavahel põimuvad kodu, kooli, sõprade ja iseendaga seonduvad probleemid."

Jutuvada tunnis - teiste õpilaste ja õpetajaga mitteamvestamine

Tunnikell on helisenud. Õpetaja on juba klassis ja soovib tunniga alustada. Õpilaste seas käib aga sagin, keegi pole õpetajat märganudki. Alles siis, kui pedagoog on end sõna otseses mõttes kuuldavaks teinud, saabub vaikus.

Täpselt selline on situatsioon mõndades klassides peaaegu et iga tunni alguses. Kas see on üldse kellelegi probleemiks? Arvatavasti õpetajatele ja ka neile, kes soovivad tõesti õppida. Võib-olla ei olekski kõik nii häiriv, kui rääkimine ja sagin juhataks ainult tunni alguse sisse. Kahjuks muutub see aja möödudes ainult hullemaks.

Tihti on täiesti võimatu kuulda, mida õpetaja räägib. Uude osasse keskendumisest ei ole juttugi. Kuigi õpetaja korduvalt jutuvestjaid keelab, on vaikus ainult hetkeline.

Tavaliselt ei kuuldagi, kui õpetaja konkreetselt kellegi poole pöördub. Märkamata-kuulmata jäävad kontroll-

tööde ajad, kodused tööd ja klassijuhataja poolt edastatud info. Pärast küsitakse kõike mitu korda üle ja ollakse pahased, et nemad pole öeldud asjadest midagi kuulnud. Teistele õpilastele võib see korrutamise päris häiriv olla.

Kõik see teeb ka õpetajale tunni andmise väga ebamugavaks. Niimoodi ei jõua temagi tunni lõppu ära oodata. Või antakse hulk iseseisvat tööd, mille kontrollimisest keegi niikuinii huvitatud ei ole ja mida õpetaja pärast justkui enda lõbuks laseb ette lugeda.

Eriti ebameeldiv on siis, kui juhtub istuma üliaktiivsete "kirjasõprade" keskel. Tundi on raske keskenduda, kui pead pidevalt "saadetisi" edasi toimetama. Kõige sellega justkui väljendatakse vastumeelsust õppeaine suhtes.

Tavaliselt on selle kõige põhjuseks igavus. Vaikuseperioodid saabuvad aga vahetult enne vastama minekut, töö ajal, pärast õpetaja noomimist (korraks), peale söögivahetundi ja juhul kui peab palju kirjutama. Kas oleks aga normaalne, kui

õpetaja ainult konspekteeeriks? See ei oleks ju mingi lahendus.

Õpilased peaks ise aru saama, milleks nad koolis on. Kui aine ongi vastumeelne, siis tuleks silmas pidada tõsiasi, et kõik ei arva niimoodi. Tuleks õppida rohkem arvestama õpetaja ja kaasõpilastega.

Õpetajad ise arvasid nii:

- On ebameeldiv tundi anda.
- Kõigis klassides ei ole, väga suurel määral.
- Sellest patust pole ükski klass puhas.
- Eriti segab uue osa seletamisel.
- Üritan sellest hoolimata tunnikava järgida.
- Kui oled tundi hästi ette valmistanud, viib tuju alla.
- Kui kogu aeg kõva häält teha, on korra pidamine lihtsam.
- Vahel aitab ka pilgust.

Kihlumise teemal võib vastuseid anda õpetaja Toomas Jürgenstein

Kas end kellegagi siduda, on igaühe enda asi. Kuidas seda aga teha, sõltub nii mitmeteski rituaalidest ning traditsioonidest.

HTG-s on Toomas Jürgenstein, meie religiooni- ja filosoofiaõpetaja, arvatavasti ainukene inimene, kes neis asjus mingisugusele selgusele aitab jõuda.

Mis on üldse kihlumine?

Nüüdsel ajal see enam palju ei tähenda, vähemalt Euroopa kultuuris. Algne põhimõte oli aga see, et abielule eelneks teatav periood, mille jooksul tulevastel abiellujatel oleks võimalik teineteist tundma õppida. Ning kui selgub, et need inimesed tõepoolest ei sobi, siis võib kihluse katkestada. See on kõikides kultuurides nii olnud. Näiteks traditsioonilistes kultuurides läheb noormees sinna onni või perekonda, kust ta neiu kosida tahab ning hakkab seal elama ja igapäevat tööd tegema. Kui teda kosilasena näha ei soovita, siis teda ei julgustata lähenemiskatsetele ning tal tuleb lahkuda.

Vanasti jäi ka häbiplakk kihluse katkestamisel külge. Selliseid asju pandi üsna teraselt tähele. Külaühiskonnas selgitati ka süüdlane välja.

Mis on kihlad?

Kihlad olid kokkulepe, mille puhul toodi kingitusi, eelkõige peigmehe poolt. Tavaliselt perekondade teadmisel ja heakskiidul. Samuti tähendas see ka kihlusperioodi algust. Kui pruut kihluse katkestas, pidi ta kingid tagastama, kui peigmees seda tegi, siis mitte.

Mis on kihlumise traditsioon tänapäeval?

Varasemas kiriklikus traditsioonis tähendas kihlumine ka kirikus mahakuulutamist - kolm korda kuulutati noorpaar maha ning esimene mahakuulutamine toimus ajal, mil kihlad olid just sõlmitud. Nüüdsel ajal seda Eestis

enam eriti ei tehta. Näiteks vanemates Agendades (abiraamatud jumalateenistuse läbiviimiseks) olid olemas teatud piiblisalmide loetelud, mida mahakuulutamisel kasutati.

Tänapäeval on see pigem kahe inimese vastastikune kokkulepe. Selle puhul peigmees kingib pruudile mingi ehte või vahetatakse kihlasõrmuseid. Kirik etendab praegu süiski vaid sekundaarset rolli.

Kas leiate, et kihlumine on üldse vajalik?

Kindlasti peaks abiellumisele eelnema teatud periood, kus tulevased abiellujad puutuvad lähedalt kokku. Kuivõrd just rakendada vanu kõmbeid, seda on raskem öelda. Kui varem kihlaperioodil noorte vahel ei toimunud seksi, siis nüüdsel ajal on teisiti ja ehk saab ka seksuaalne sobimatus enne abiellumist selgeks. Kuidas aga kihlumisperioodi praegu rakendada, on aga rohkem selle kahe inimese omavaheline asi.

Kommentaar HTG-s õppivatelt kihlatuilt, Avelt ja Tarmolt:

Miks te kihlusite?

Peamiselt ikka armastuse pärast, kuid tulevikus tahame ka koos elama hakata ning abielluda. Kihlumine annab tunde, et asi on ikka ametlik, samuti annab see suurema kindlustunde. Ka vanemad on praegu palju enam rahul, kui varem. Nad mõistavad meid ega tee mingeid takistusi. Meie tutvusringkonnas ei ole kihlatuid, kuid palju on neid, kes elavad koos.

Kuidas te kihlusite?

Tarmo: "See oli meie teine aastapäev ning ma tegin Avele üllatuse - kinkisin talle õhtusöögil sõrmuse. Sõrmuse sees on ka nimetähed A ja T."

Kadri Kroon

Võimlemisega arvutikangestuse vastu

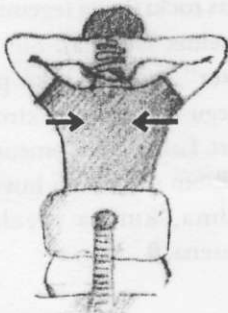
Kuna arvutikasutamine on noorte seas ülipopulaarne, veedetakse tihti lausa tunde helendava ekraani ees. Paraku unustatakse end ning arvuti tagant püsti tõustes annab veedetud aeg ennast ka füüsiliselt märku - nimelt kanges-
tunud ja valusate liigeste ning kipitavate silmade näol. Miilang jagab siinkohal mõned väga lihtsad ent samas hästimõjuvad soovitused, kuidas eelkirjeldatud vältida.

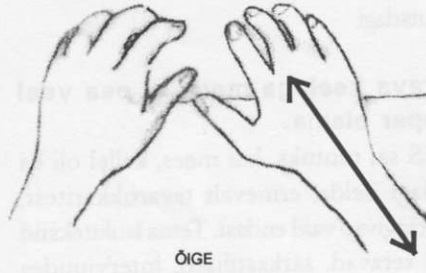
1

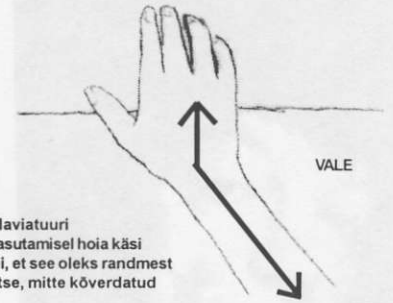
2

3

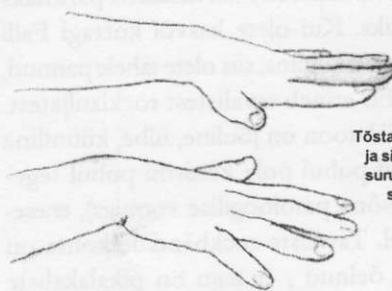

ÕIGE

VALE

Klaviatuuri kasutamisel hoia käsi nii, et see oleks randmest otse, mitte kõverdatud

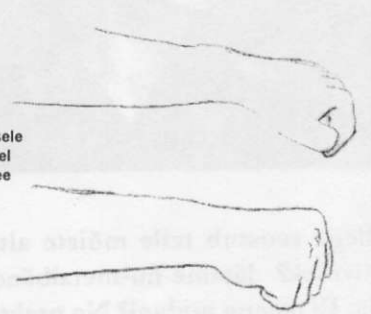
Tõsta käed rinnakõrgusele ja siruta sõrmi, seejärel suru nad rusikasse. Tee seda 5 - 10 korda.

4

5

6

7

The Fall - Briti alternatiivrocki lipulaev tegutseb jälle

Millega seostub teile mõiste alternatiivrock? Jätame nu-metalbändid välja. Ei meenu midagi? No praktiliselt on isegi mõned vähemtuntud britipop'i bändid alternatiivrock.

Headeks näideteks oleksid järgmised nimed: At The Drive In, And You Will Know Us By The Trail Of Dead, International Noise Conspiracy. Praegu teen juttu aga ühest vana kooli esindajast – Fallist.

Briti undergroundrockbänd Fall alustas tegutsemist 1977 (arvata võib, et juba 76). Bändi asutajaks on mees nimega **Mark E Smith** (pildil), keda tavaliselt seostataksegi Falli nimega. Täna on Fall relüüsinud 35 albumit, kogumikud kaasa arvatud ja koosseis muutunud 27 korda.

Kui Fall alustas, oli Inglismaal jõudu kogumas punk-rock. Alguses tegi Fall ka punki. Kuid erinevalt nü mõnestki samal ajal alustanud bändist, kes hiljem on läinud kompromissidele popiga (näideteks kasvõi Duran Duran või U2), sai Fallist hoopis kõikide indiebändide suur eeskuju. Rockmuusika, kui tavalise sellise aeg oli ümber saamas, see oli muutunud lamedaks raadiomuusikaks, mille taustal said hipid *dõupi* panna. Mark E Smith, kes hipisid vihkab, tahtis tõestada, et ta on midagi enam, ta suunas bändikaaslasti "mängima midagi biitlite sarnast". Nende muusika tuli välja eksperimentaalne rock, kus oli pisut pungimõjutusi, sellest sai alguse indie. Milline olnuks 90-ndate kitarrisamblike muusika, kui Falli eseldes

olemas? Parem oleks seda mitte ette kujutada.

Terava keelega mees ei pea veel räppar olema.

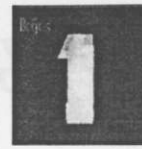
MES sai tuntuks, kui mees, kellel oli ka midagi õelda, erinevalt tavarokkaritest, kes räägivad vaid endast. Tema laulutekstid olid teravad, sarkastilised, intervjuudes puistas ta otsekui käisest sotsiaalseid-aktuaalseid kommentaare. Enesekindlalt on MES nimetanud Falli maailma parimaks bändiks. Kui olete kasvõi korragi Falli juhtunud kuulma, siis olete tähele pannud, et MES erineb tavalistest rocklauljatest. Ta hääletoon on jõuline, ülbe, küüniline (antud puhul pole küünismi puhul tegemist sõna patoloogilise vormiga), enesekindel. Tavaliste rockbändide kohta on MES öelnud, et tegu on pikal ajaliste pahurate tüüpidega, kes teevad nii, nagu neile ette öeldakse, kuna nad on kivistunud või on nende vanemad hipid.

Falli mõju Eesti klubikultuurile.

5. jaanuaril tegi Raul Saaremets "Öögruuv", kus käisid külas erinevad DJ-d. Muuseas läks jutt ka Falli-le. Raul arvas, et Falli ei saaks kunagi selles saates mängida, kuigi Fall on ka rütmi- masinaga lugusid teinud. DJ Orav aga väitis, et ilma Fallita poleks "Öögruuv". Enamgi veel, ilma Fallita loeks Eesti un-derground kultuur teisiti arenenud. Fall on läbi aegade olnud Saaremetsa lemmikbänd. Raul on öelnud: "Falli pärast ma üldse bändi tegema hakka-singi". Tema bänd Röövel Ööbik oli suuresti mõjutatud Fallist. RÖ-st sai esimene NSV Liidu bänd, kellel õnnestus USA-s käia. Seal tutvuski Raul klubi- muusikaga *and the rest is history*.

"The Unutterable"

Hiljuti ilmus Fallilt uus album "The Unutterable", mida kriitikud on tunnistanud parimaks, mida Fall on viimase 10 aasta jooksul teinud. Kuna "Müllangus" ilmub plaadirevüü, ei hakka sellest siin kohal pikemalt rääkima. Igal juhul tuleb Fallisuguselt bändilt oodata uut plaati. Ja tüüpide produktiivsust arvestades ilmub see kindlasti õige pea. Elame-näeme.

THE BEATLES "1"

Vanameistrid andsid välja oma 27 parimat lugu.

Täpsemalt kõik esikohalood, sest biitlite nimel on enamgi häid ja uhkeid lugusid. The Beatles on ilmselt ainus bänd, kelle kompilatsioonid ei jäta muljet, nagu oleks tegu puhtalt äriideega, neid tasub alati kuulata. Tulevastele põlvedele on biitlite laulud eriti hea kultuuripärand, suurepärase võimalus arendada head muusikamaitset. **10/10**

RAGE AGAINST THE MACHINE "Renegades"

RATM, kes just jäi ilma lauljast, tegi oma versioonid RATMi oluliselt mõjutanud bändide lauludest. Siit leiame nii Cypress Hilli, Afrika Bambaata kui ka MC5 ja Stooze-si ning Dylani töötlusi. Hittsingel "Renegades of Funk" on nii ülihea lugu, et selle kuulamisest on suisa raske tüdida. Suurepärase metal-funk, mis kostub nagu originaalesitajad oleks rockikitarre kasutanud. Samuti leidub paar lugu live-versioonis. Millised laulud täpsemalt, jäägu kuulaja avastada. **9**

THE FALL "The Unutterable"

Marek Kallin ei tea ühtki rockbändi, kes 14 aastat peale debüütalbumit suudaks vastupandamatult särada nii intervjuudes kui ka muusikas. Mark E Smith näitab, et peale 24 aastat on ta endiselt rockmuusika Isiksus. Sarkastilised laulutekstid, jõuline hääli ja omapärane rokisaund, millest omal ajal arenes indie, on siin omal kohal. Lisaks huvitavad eksperimendid elektroonikaga. Huvitaivamad lood on "Octo Realm/Ketamine Sun", mis on alguses techno (vähemalt selline, mida võib tehnoks nimetada), aga pärast üks korralik surakas rocki (kuigi tegemist on albumi aeglaseima lauluga). Siis "Dr Buckc's Letter", mis on üks paras meelipainav segu rockist ja elektroonilisest muusikast. Lahedaid momente on veelgi, kogu album mõjub nii huvitava eksperimendina, kui ka meeldiva muusikaelamusena. **9**

Engblom'i maailm taaralinnas

Ühel ebameeldivalt niiskel ja jahedal talvapäeval leidsin otse keset Tartu linna vahemerelise saare. See asub Toomemäel Ülikooli ajaloomuuseumis. Saarelt ei leidnud ma põliselanikena küll hispaania kalureid, kuid sõbralikke muuseumitädisid oli näha küll. Nad olid äärmiselt abivalmid ja piletitüdi küsis kogu maja pileti eest ka ainult 5 krooni. Kuid mis tegi selle koha siis nii eriliseks? Selleks oli rootsi kunstniku Kenneth Engblomi näitus, mille leidsin teiselt korruselst valgust saalist.

Trepist üles jõudnud, kohtasin kahte tädid, kes olid varmad saatma mind näitusele "Narkootikumid – tänan ei". Selgitanud, et soovin tõepoolest kunstinäitusele, sain lehekese maalide nimedega ja alustasin retke läbi selle salapärase saare. Saalis ei viibinud peale minu ühtegi küllastajat, valitses vaikus, mis andis võimaluse rahulikult vaadata. Olin astunud ruumi suurte lootustega, kuid siiski tuli mul meeldivalt üllatuda.

Engblomi maalidesse süvenedes võis leida neis justkui teise maailma, mille taustal igapäevamured ja pidev ajapuuduse tunne hajuvad. Engblomi nägemus ei ole sürrealistlik, kuid siiski erineb see hajumuspärasest reaalsusest. Vaatenurgad ja kompositsioon loovad ajuti mulje kergest nihetusest, mis kummatigi tundub õigem ja parem kui tegelikkus. Tekkis tahtmine kõndida kõigil neil värvilistel tänavakividel, käia ringi selles maailmas, mis eksisteerib vaid mõtetes ja maalidel.

Selle kõige looja sündis 1948. aastal Rootsis, kuid on ligi poole oma elust veetnud Tenerife saarel Aafrika läänerranniku lähedal. Kodumaale tagasi-pöördununa on Engblom saavutanud ka ärilist edu, mis tänapäeva maalikunstniku puhul pole sugugi tavaline.

Soojadel aladel veedetud aastad on kunstniku loomingule nähtavat mõju avaldanud. Näitus sisaldas portreid, vaikelusid ja linnavaateid, mis mõjusid soojalt ning rahulikult. Maale iseloomustas salapärane hämarus, milles ometi ei olnud vähimalgi määral süngust. Kergelt jubedusttekitavalt võivad mõjuda vaid paar kummituslikku portreemaali.

Engblom'i "La Pedrera". Akrüül kokkupuressitust puidust lõuendil. Teos aastast 2000.

Kes on Kenneth Engblom?

Kenneth Engblom sündis 1948. aastal Stockholmis. Õppis Idun Lovéni kunstikoolis Stockholmis, Erik Gyllensvärdi talvekodus Teneriffal ja Sigfrid Grimma kunstikoolis Huddinges.

Veetis 25 loominguulist aastat Teneriffa saarel Kanaari saarestikus. Pöördus tagasi Rootsi 1991.a., kus seejärel on korraldanud personaalnäitusi Galeriis Tersaeus Stockholmis, Sigtuna kultuurikeskuses, Galeriis Kraftverket Mjölby, Kastellaanimaja Galeriis Tallinnas, jm. Alates 1995.a. on tal püsinäitus Stokholmi rahvusvahelise

lennujaama Arlanda VIP saalides. On samuti osalenud mitmetel ühisnäitustel. Tema töid võib leida kirikutes, haiglates, paljudes ettevõtetes nagu näiteks Riksbanken, SHL Medical AB, Skandia-if, Skanska, Statoil, Trygg-Hansa, Polaroid jt.

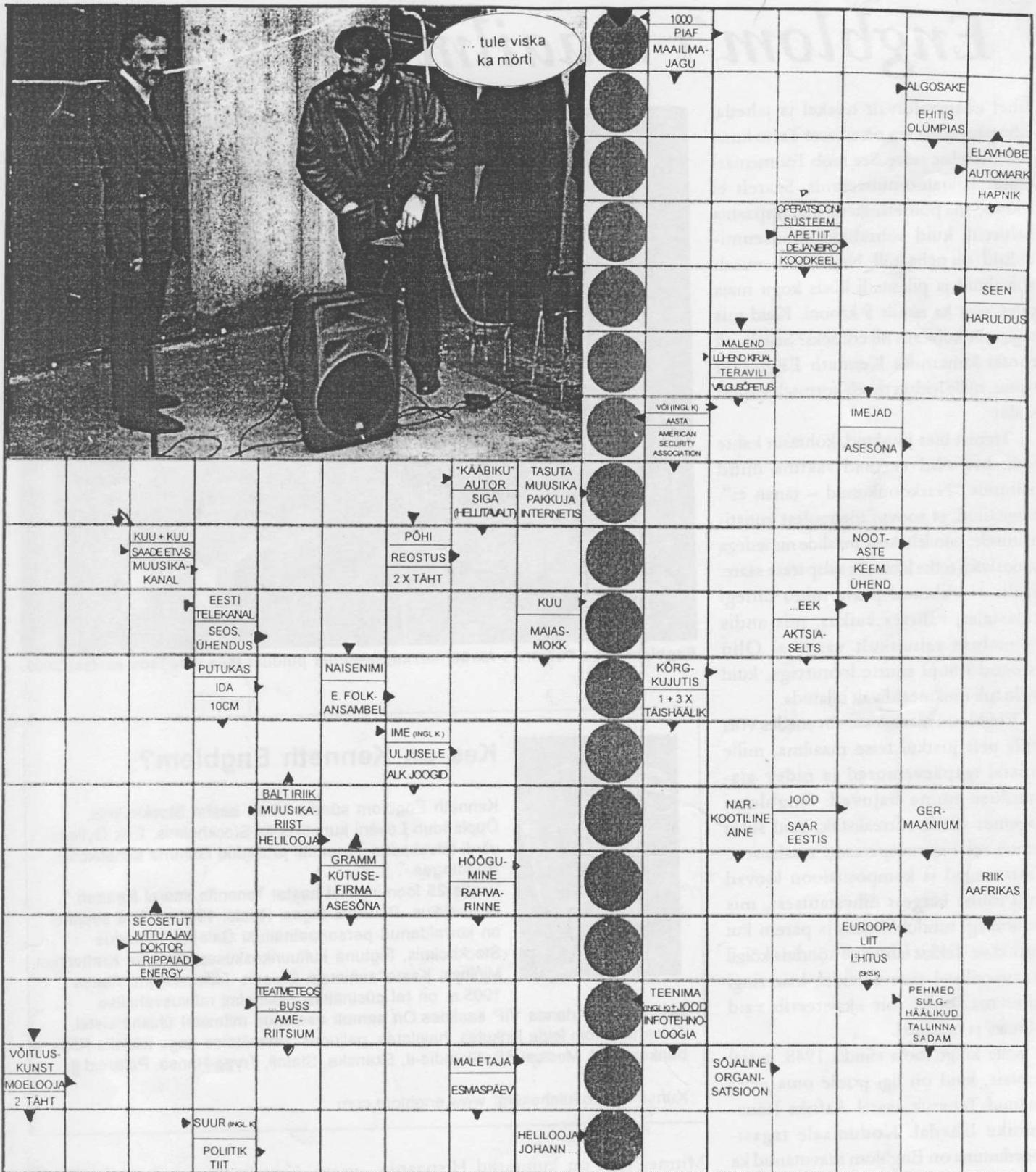
Kunstniku kodulehekülj: www.engblom.com

Mitmel töö on kujutatud Hispaania arhitekti Gaudi hoonet ("La Pedrera"), mille eripäraks on sürrealistlikult mõjuv lainetav fassaad.

Koloriit oli kohati üsna ergas, kuid siiski küps ja läbimõeldud. Lõuenditelt vaatas vastu elukogemus ja kunstiline vilumus.

Majast välja astudes ei pannud ma pahaks isegi tuult, mis pani hetkeks külmast võpatama. Laeng päikest ja rõõmsaid värve on parim kaitse külma

vastu. Kunstinäituste tihti inimtühi ja päris haudvaikne saal tekitab paljudes inimestes ebalust ja võõrastustunnet. Tegelikult on näitusesaalid hoopis külalislahked ja sõbralikud, tuleb nad vaid üles leida. Kunst ei pea olema midagi ületamatult elitaarset, millest tuleb tingimata aru saada. Engblomi näituse puhul oli oluline vaid oskus vaadata ja tunnetada.

Õpetajate killud

"...ja kolmandaks, sind tuleks saata Kambiasse mustadele meestele sobraks!"

Märt Kask

"See on selline koma, milleparast ei tasu narvi minna"

Tiina Pluum

"Äädikhape kargab ka päris korralikult sinna!"

Eha Paabo

"Ma tahtsin oelda, et Issanda Rahu olgu teiega, aga teie muudkui lõugate aga..."

"Jagatud rõõm on kahekordne mure"

Madis Reemann

"Kas mina ajasin sin mingit lolli juttu või?"

Toomas Jürgenstein